Eerste laifde

Hail nuchtern
lopen z’in duustern op stroat
wat juchtern, wat laggen, gesmoes en geproat

en t wichtje lustert
en t jonkje flustert
heur zaacht
laive woordjes in t oor

met glenrooie wangen
en t haart vol verlangen
en ogen as kralen
zo helder en kloar

lustert t oardege wichtje
met t bliede gezichtje……
zai baaident
zai heuren toch
zo stoef bie mekoar

en zo klinkt toch aaltied
dat hail olde laid
van de laifde

zai baaident
en aans is der nait……

Nies Sap-Akkerman